

Vinya Alta de la Noguera

Sant Quintí de Mediona

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Emplaçament Camí que surt de la cra. C.244, a l'alçada de la Passada (Km. 21,5), en direcció est. Aprox a 1,5 Km

Coordenades:

Latitud: 41.46107
Longitud: 1.68769
UTM Est (X): 390404
UTM Nord (Y): 4590773

Classificació

Número de fitxa 08236-67
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Antic Romà
Segle -II/V
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Molt deteriorat
Protecció Inexistent
Número inventari Arqueol.: 104152
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 004A00035
Fitxes associades:
[La Noguera Alta](#)
Autoria de la fitxa Jordi Piñero
Data de registre de la fitxa: dv., 21/07/2000 - 02:00

Descripció

Vestigis d'un assentament romà. El jaciment és situat al vessant sud-est del turó de la Noguera. En aquest sector s'hi ha localitzat fragments de "dolia" i ceràmica indeterminada (tal vegada comuna ibèrica). No s'han pogut identificar estructures visibles. Aquest jaciment es troba a uns 150 metres d'una vil·la romana més coneguda (La Masia, al terme de Sant Pere de Riudebitlles). Cal suposar que els dos jaciments tenien una relació: potser aquest formaria part del sector rústic d'una vil·la romana situada més al sud, o bé es tractava tant sols d'una àrea d'emmagatzematge.

Història

És interessant advertir que aquesta vil·la romana es troba situada al costat del camí que tradicionalment anava a Sant Pere de Riudebitlles. Aquest camí devia seguir un itinerari semblant al d'un antic camí romà que sortia de la Granada i passava pels actuals pobles de Puigdàlber, el Pla, Sant Pere de Riudebitlles, Sant Quintí de Mediona i Sant Pere Sacarrera, on enllaçava amb un altre camí que anava de Martorell a Lleida. D'altra banda, cal dir que el rec de la Noguera (que finalitza prop d'aquesta zona) és un dels més antics, molt probablement d'època islàmica. En aquest sentit fóra molt interessant conèixer l'evolució de la vil·la, des de l'època tardo-romana fins a establir un possible lligam amb la construcció del rec, probablement en època baix-imperial o islàmica. Pere Subirana va localitzar aquest jaciment a principis de 1990, amb motiu d'unes remocions agrícoles.

Bibliografia

ARGEMÍ, Xavier; SADURNÍ, M. Teresa; SERRA, Joan: Sant Quintí de Mediona. Sant Quintí de Mediona, 1999, p. 172.